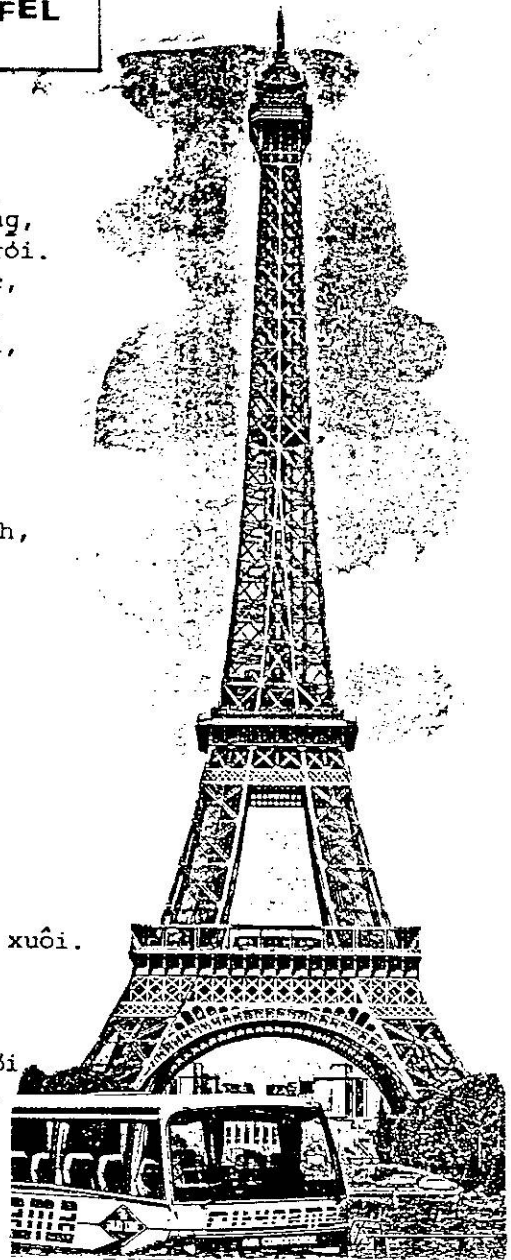


VINH THÁP EIFFEL

Ba Lê đẹp lắm, Chị Em ơi!
Chả đến mà coi nghĩ cũng hoài,
Một tháp chơi voi cao ngất ngưỡng,
Lênh khênh chót vót giữa lưng trời.
Tháp cao ngăn ngụi ba trăm thước,
Giây thân đầu gắn trị Thiên lôi.
Chấp nôi xây dựng muôn miếng sắt,
Xi măng với đá chằng cấn với.
Bốn cẳng dựng ra như thách thức,
Đầu thoi thon thót tựa đầu thoi.
Năm lăm một tám tám mười chín,
Ngót nghét đến nay thế kỷ rồi.
Lên xuống tủy tâm người lăm khách,
Ai đứng thang máy đổ run đui,
Vải quan hã tiện thối lên bộ,
Mỗi gói chôn chân có chỗ ngồi.
Hai nhà phạn điểm hai tưng giữa,
Chẳng đời cũng vảo ném thủ coi.
Đứng ở tưng cao mà ngó xuống,
Ba Lê thấy cả lẩn chân trời,
Nhà nào nhà nấy như không mái,
Nhập nhòm xa xa nhúng núi đồi,
Dở dãn người đi như ốm đói,
Lô dơ xe chạy giống không hơi,
Sông Sen uốn khúc như rồng lộn,
Đưa khách tầu ruồi (1) ngược lại xuôi.
Anh-Sáng-Kinh-Thành ai khéo đất,
Dân số trên dưới ba triệu người,
Da vàng, đen, trắng, A, Âu, Mỹ,
Mên, Việt, Nhật, Tàu cũng đến chơi
Lủ lượt những nhặng như súc sịch,
Kéo co ngớ ngẩn lăm giống người.
Cả năm thu lượm hăng trăm triệu,
Mãi đến mùa đông khách mới với,
Một tám kỹ quan trong vũ trụ,
Chín suối Eiffel có ngậm cười.



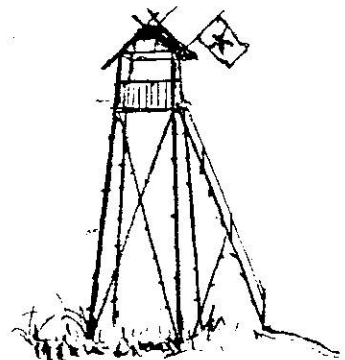
(1) Tầu ruồi : bateau-mouche

Tác giả là bạn AH. K. Đản,
đã viết cuốn LAM-SON THI TẬP
Hồn-tơ hải-ngợi

LAM-SÓN NGÔ TỬ

Hỏi Ông Eiffel

Quái lạ, tháp Ông giống cái chôi,
Chắc Ông đánh cặp kiểu làng tôi.
Đông Tây gặp gỡ nói Chôi, Tháp,
Kể sắt người tre mới khác đời.



Bé Di cư

Tỷ-lê: 1^m = 2^m